உக்கிரதண்டியாகிறவர். ஆதாவுக்கணம். கொட்டிக் கொய்த்து கிளர.
கம்பீரமாக. நிழ்வனவுக்கமாக. தனைகவிடித் தெய்த்தன. விட்டை உத்தரிக்
கவந்து எகிறி. துடிதுடித்து விடும் மெத்த. நாத் தருதருக்கக் கொண்டார்.
கண்கள் மாட்டியான் வாயத்தொடங்கின. சூனிய மாதம். மெக்கிறணகி.
நெஞ்சு வெந்து உருகின்று. நம்மக்கையன் கிழவாடுமே. என்ன சோனி.
தண்ணியு சினை கிறு. பருகிய வண்ணம். சுவலை தெரிய வான்மை. ஏகர
பணிமேட்டம். கிந்தனை ஊன்றுக்கள். அழு எடுத்து வைப்பது சாவுக்கு அழைப்
பாகத்தான் கிருக்கும். மனதன் ஆபத்து தியர்கள் கிடையே வாழ்கிறான். பண்
புகைகள். மாளய தாண்டவம். இருதும் துருதுருக்க. அமிர்த கலசந்தானு.
கன்று வாலை. பணியோலைகள். விதமாக கருக்கத்து. மகோர்ச்சவத்தை. தோர
ணங்கள். வாணப் பந்தலின். நெஞ்சுருக. பக்தி கூட்டினால். அறிவுக் கதிர்கள்.
பேரானந்தம். நாராதம் போல். அக்கிர தாம்பூலம். மெய்வையாய். நாகரிகம்
தெரிந்து. பூஜை புரல் காரங்கள். பிராகின வழக்கப்படி. மகம் கருகுகிறது.
நமக்கேன் சனி என்று தோன்றுவதற்கு ஆரம்பம் கூடாது. அவர்களுக்கு தவறு
எண்ணங்களுக்கு தான் பேர வேண்டும். என்ன அறுமை வாழ்க்கை. ஏரம்பத்
தொக்காகத்தானிருக்கிறது. விசும்பி விசும்ப அழுதான். மனது மருகுகிறது.
தக்கத்தில் பொருமுக்கொண்டிருந்தான். மனம் துவண்டு வாடினான். ஏன் கை
வரக அது. மெய்மறந்து. மனதனுக்கு கிறுக்கு பயந்தியாயர் உலகானுபவம்.
காலி உலையும் போது. மேனவிரோதத்தினோ. தனி ஒருக ஏரு பெயர்களை
கிழுருத்தார். பாரையை வதாவரர். தாம்பத்திய வம்க்கள். சமயத்தினி
கிறு தும்பும் கொழுய வானாக மாறும். வள்ளிதாக ஐம்பது பேய். தீபிக்கிறே
மாளர்கள் பேசுகிற மாதியால் கக்க பாணக்கு. எதையும் நிரானமாதி அவ்
வைப்பதினால் விரியம் என்ற கிதிர் வெறுப்புண்டாகும். நிவர்த்திக்கிறமாதிரி
ஏற்றுமாறாய் வரும். கொறைத்தாக்கத்தில் வாழ்ந்தவள் போல். கிறு தோறு
ங்களை மகிகளாக எண்ணி. தூ. சாதுர்யம். ஏரக்கால உடைப்பு நெருக்கிறமாதிரி
ஏரு சமுதாயக் கொஞ்ச தூரம் எழுந்து ஆம்பத்து வாட்டால் பற்ற கனவேகம்தான்.
பல் முளைப்பதற்காக அழும் குழந்தையைப் போல் கய் கய் என்று. கழுந்து
பேதுவது. நிந்தித்து. கரும்பு வளையும் சக்தியை கிழுந்து எல்லாகக மாறு
வது போல். கண்டிக்கேப்பதற்கு பயம். பாதிப் பரிகாதமாய். உதிரமெண்
ணெண்ணி. அர்தாங்க அமர்யம். எரிச்சலாய் கூறுந்து. அவளையே கறுவ
க் கொண்டு. இணைக்க ஆரம்பித்தான். கண்ணீருக்கு ஏன் கத்தல், கழுவை
பார்வை மழுங்கத்தானே செய்யும். அவன் ஒயிலையும் வாகவத்தையும்.
நாகரிகமே உருவெடுத்தான் போன்று. யோக ஏத்தனித்தான். ஏத்தானை.
தூக்கிக்கொண்டான். பேயாரவண்டத்தில். அவளால் ஏரு புது ஜூரம் வந்து
வாட்டி அவனுக்கு. சங்கர்ஷம். கிதும் வேலும் கிக்கலும் வேலும். மகம்
கோணுமல். கரும்பத்துக்கு சாயக்கூடாய். வேதாவ்ப்பண் அயா. நிலம் கிச்ச
நடுங்கள்கள். அக்கடாவென்று. நிறைந்த தன்னேகள். தொட்டுக்கொ
தூவைத்திக்கோ. பொய்காயம் கிருக்கு பாண்டம். தேவன அணைக்கோ.
வாகித்து வாகித்து அழுதான். ஏறு மாறுக நடந்து கொண்டாளோ. நான்கு
நாடை காலிதானு. சாங்கேவாக்கமாய். தனிவகை போய்த் தூரவலி வந்த
கதையாய். தோட்டம் ஏதாவது செய்து கொண்டே. பாவமெய் மயர்ச்சியுன்
உணர்க்கியும் உயரமும் கண்ணாடி பதுமை போல். தொட்டால் சுருங்கி. உங்
கள் கற்பனைக் காதலனை காதலிக்க ஏருவனும் கட்டி அணைக்க ஏரு கிணவனும்
வேண்டும் போல். சுருங்கிறது. மனதம்பூரக்கு வாட வாடத் தான் வாகிறு.